„JURAJ SIZGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Poštarina plaćena

Tribuna

POJEDINI BROJ 1.50 D

„TRIBUNA" poludnevnik
UPRAVA: Šibenik ulica Episkopa Milaša.
UREDNIŠTVO: Šibenik, ul. Ep. Milaša. Telef. 47. Split: Marulićeva 1/II.
ČEK. RAČ. Zagreb 46.798
PRETPLATA mes. d. 14, za inostranstvo din. 25.
RUKOPISI se ne vraćaju.

GODINA V — ŠIBENIK — 6 februara 1937 — SPLIT — BROJ 478

NOVI MOMENTI

Nagli povratak potpretsednika bHSS g. ing. Košutića iz inostranstva izazvao je opšte komentare. Naročito se njegov povratak komentariše od nekoliko dana po povratku kad se rasplinula senzacionalnost o njegovom dolasku. Sam način ulaska u zemlju je originalan i karakterističan za naše današnje prilike. Naredba »diktatorskih režima" nije opozvana, dok je g. Košutiću dozvoljen ulazak u domovinu, dozvoljeno slobodno kretanje i delovanje..

O njegovom budućem delovanju takoder javnost nagada. On je potpretsednik stranke i kao takav legalan naslednik i zamenik g. dr. Mačeka. Možda to neće nekome biti pravo, ko je do sada fingirao na tom mestu! No svakako, je verovatno da će g. Košutić preuzeti votstvo sekretarijata stranke koju je dužnost vršio prof. J. Jelašić, koji se nalazi teško bolestan.

Ing. Košutić je „nova" siła oko koje se — kako priznaje i sam „Hrvatski dnevnik" — otimaju „sve grane pokreta", koje žele za sebe obezbediti njegovu saradnju. Obzirom na homogenost" koja u pokretu danas vlada, to je sasvim prirodna stvar.

Neosporno je da ing. Košutić poseduje veliki autoritet u redovima pristaša pok. Stjepana Radića. On je jedan od najbližih saradnika pokojnikovih. Taj svoj autoritet ing. će Košutić, verujemo, upotrebiti za ojačanje redova pristaša politike pokojnog Radića, koji su — u poslednje vreme — dosta proredeni sistematskom propagandom frankovaca i komunista.

Nade koje su izvesni krugovi polagali u osobu dr Radića, posle njegovog povratka u domovinu, izjalovile su se. Dr Radić nije uzeo učešća u radu stranke već se separirao. Nećemo da tvrdimo da će to isto učiniti i ing. Košutić, koji se, za sada, samo informiše o političkoj situaciji (koja mu je, ipak, bila poznata i preko granica!). Spremni smo biti, u ovom slučaju, optimisti skupa sa merodavnim faktorima, koji u g. ing. Košutića polažu nade „da će se posvetiti napretku naše Otadžbine".

U komentaru o povratku ing. Košutića glavni organ Jug. rad. zajednice »Samouprava" kaže i ovo: „to je još jedan dokaz više, da vlada g. dr Stojadinovića namerava da definitivno likvidira pitanje hrvatskih emigranata».

Ovako izričito rečeno i sa ovako kompetentnog mesta nemoguće je ne verovati u ostvarljivost odluke. Jedno je samo nejasno: na koju se sve emigraciju misli!? „Hrvatska emigracija" širok je pojam. U ovoj emigraciji ima ljudi koji nemogu ni u kom slučaju doći u obzir za povratak u Otadžbinu. Njihov povratak značilo bi pljuvanje na najveće svetinje Jugoslavije i jugoslavenskog naroda. Ni časa ne dvojimo da o tome današnja vlada neće povesti malo skrupoloznijeg računa. Njeno javno nastojanje na zadovoljenju opravdanih zahteva hrvatskog dela našeg naroda ukazuje da ona vodi računa o unutarnjem miru i konsolidaciji prilika u zemlji čija se uprava, vlast i odgovornost, nalazi u njenim rukama. b.

Oto Habzburški kao poslednji adut

(*Od našeg stalnog dopisnika*)

Beč, koncem januara 1937. — Habsburška dinastija ponovo je nedavno došla u prvi plan političkog života Austrije. Prijemi, koji su neke nadvojvode dali, bili su centar društvenog života u Beču. Poziv na ove prijeme nije ceni samo aristokratije, već i poslovni krugovi, diplomati, pa čak i visoki državni funkcioneri. Članovi bivše „Visoke carske kuće" često dobijaju molbe da lično posete priredbe, koje imaju društvene i filantropske ciljeve. Kancelar dr Šušnik često je javno izražavao svoje simpatije za monarhiju. To nije nimalo čudno za sina jednoga generala stare carske vojske i za bivšeg oficira u jednom tirolskom puku, najodanijem Caru. Preko hiljadu gradova ponudili su počasno građanstvo habsburškom pretendentu na presto, nadvojvodi Otonu. Još uvek može se sumnjati da li ove manifestacije dokazuju samo sentimentalnu privrženost istorijskim tradicijama, ili imaju političko značenje.

Oton Habzburški

To su sumnje, koje se javljaju, a naročito obzirom na slična obećanja, koja su raširena u Madjarskoj. Tamo je privrženost habsburškim tradicijama opštija i mogućnost restauracije Monarhije demantovana je u Madjarskoj mnogo manje, nego u Austriji. Ova atmosfera nije imala stvarno uticaja i u Beču ima posmatrača, koji ne pridaju nikakav politički značaj, ili bar ne veliki, sve većoj popularnosti Habsburgovaca.

Ko stoji iza rojalističkog pokreta? Većinom su to ljudi koji su bili na važnim položajima za vreme Monarhije i koji bi se koristili njenim vaspostavljanjem. Aristokratije, viši oficiri i oni državni činovnici, koji bi bili primani na dvoru, kao i većina katoličkoga svećenstva. Svi su oni rojalisti. Ima i ljudi iz srednjih klasa, koji su isto tako iskorišćavali svoje veze sa dvorom, koji su takodje pristalice restauracije. Privlačna moć Habsburga povećala se zajedno sa poboljšanjem njihovog finansijskog položaja. Jedan deo javnog mišljenja gleda na restauraciju Monarhije kao na garanciju protivu spajanja Austrije sa Nemačkom i protivu „Gleichschaltunga" sa Berlinom, koji iz toga proističe. To su poglavito bogati Jevreji, poslovni ljudi, koji se boje da će nemački antisemitizam prodreti u Austriju. Nedavno njima su se pridružili radnici, bivši socijalisti, koje sistematski opominju veštom propagandom da je car Franz Josef dao opšte pravo glasa i uvek pokazivao simpatije za radnički pokret. Monarhisti vode akciju i u provinciji da zadobiju inteligenciju i srednju klasu, koje su pristalice ideja o Velikoj Nemačkoj. Obećavaju im da će buduća Carevina voditi nemačku spoljnu politiku, na osnovi primera predratnih saveza i na bazi austro—nemačkoga pakta od 11 jula 1936.

Monarhistička kampanja vodi se odvojeno, po raznim klasama i grupama stanovništva i upotrebljava razne, a često protivrečne argumente. Da bi se dobila opšta slika, potrebno je povući liniju između zakletih pristalica dinastije i između onih austrijskih gradjana, koji nemaju ništa protiv toga da se nadvojvoda Oton popne na presto, ali, koji ne bi pristali ni na kakvu žrtvu za njegovu ljubav. Broj odlučnih otonovih pristalica još uvek je sasvim mali, iako je većina stanovništva simpatično raspoložena prema njemu na neobavezan način.

U takoj situaciji odluka o vaspostavljanju Monarhije potpuno je u rukama vlade, koja ima državnu mašinu na raspolaganju. Vlada mora samo da ima u vidu spoljnu politiku u odnosima habsburškog pitanja. Oni koji su upoznati sa polit. bečke vlade ovako karakterišu položaj: „Posle sporazuma sa Nemačkom od 11 jula 1936 g. Šušnik stavio je u akta slučaj Habsburga. Ali su akta tu i on ih može izvaditi svakog trenutka. Kancelar će moći da ih potpuno upotrebi čim bude smatrao da je takav korak potreban, kao poslednje sretstvo za spasavanje nezavisnosti Austrije.

B. Mil.

Jugoslovensko-italianski odnosi

Ekspoze ministra g. dr. Stojadinovića

Beograd, 5 februara (r) Na sinoćnjem zasijedanju finansijskog odbora Narod. skupštine dao je svoj ekspoze ministar spoljnih poslova g. dr. Milan Stojadinović. O našim odnosima sa Italijom g. ministar je kazao:

„Neću da vam izlažem historiju odnosa ni da vam izlažem ono stanje duhova koje je sa ove i sa one strane Jadrana vladalo dugi niz godina. Za to krivica je mnogih faktora. Vjerovatno da je jedan od tih faktora i taj da je Italija možda bila rdavo obaviještena o prilikama kod nas. Italija ima razloga i interesa da snama živi u odnosima dobrog susjetstva, što i mi želimo.

Vi znate da nam je pretsjednik talijanske vlade g. Mussolini pružio ruku pomirnicu u svom govoru u Milanu. Ja smatram da nijedna vlada u našoj zemlji nebi se mogla naći koja nebi primila tu pruženu ruku pomirnicu. Mi ćemo samo čekati da iza riječi talijanskog premijera slijede i djela, i ako djela potvrde riječi, mi nemamo razloga da ne stvorimo jednu atmosferu dobrog susjetstva i prijateljstva."

Sužavanje S. d. koalicije!

Beogradska „Pravda" donosi izveštaj svoga dopisnika iz Zagreba u kome komentira vesti o navodnom proširenju SDK. U izveštaju stoji:

„Situacija u Sdk. je danas takva, da bi se pre moglo govoriti o njenom sužavanju nego o proširivanju. Danas se u Sdk. nalaze pristalice svih ranijih političkih stranaka iz Hrvatske koje su imale centar bilo u Beogradu bilo u Zagrebu. Uz nju su se sračunato prilepili čak i elementi, bilo marksistički, bilo fašistički, čiju blizinu vodstvo Sdk. trpi s negodovanjem, *čekajući samo pogodan momenat da te elemente, koji nemaju ništa zajedničkog s ideologijom koja je stvorila Sdk. eliminišu iz svojih redova.*

Marksisti su u nekoliko navrata pokušavali, da se i formalno vežu uz Sdk. ali ih je g. Maček uvek najodlučnije odbio i oni mogu danas da „saradjuju" uz Sdk. samo maskirani. I poslednji njihov pokušaj, da preko „Hrvatskog radničkog saveza", koji je, kao što je poznato, ogranak bivše Hss., uči u okvir Sdk. doživeo je potpun neuspeh. Jednaka je situacija i sa fašistima, kojima je od početka otvoren cilj razbijanje Sdk. (što se jasno vidi i po njihovoj upornoj borbi protiv njenog manjeg krila, to jest, protiv bivše Sds) i koji su samo trpljeni od vodstva Sdk. i to samo dotle, dok se zadovoljavaju svojom današnjom sasvim podredjenom ulogom.

Ako se, dakle, želi upuštati u prognoze o budućem razvoju u Sdk. onda imaju osnova samo one prognoze koje se prave sa sasvim suprotnim zaključkom no što je ova pomenuta verzija, to jest, da se može očekivati ne proširenje Sdk. *nego čišćenje njenih redova.* Okupljanje prvaka bivše Hss. u Zagrebu započeto dolaskom jednog, pored g. dr Krnjevića, od najznačajnijih i najaktivnijih, to jest g. Avgusta Košutića, i njihovo aktivno učestvovanje u organizaciji samo će ubrzati taj proces, koji se nameće sam sobom i kao prirodan i kao logičan.

Ovde se pretpostavlja da su ovoj verziji ako nije sračunato tendenciozna, dali potstreka najverovatnije neki najnoviji napisi u organu bosanskih zemljoradnika „Težačkom pravu", u kojima su bosanski zemljoradnici podvukli svoju vernost Sdk. i svoju punu saglasnost sa politikom njenog vodstva. Medjutim, mada su odnosi izmedju bosanskih zemljoradnika i pristalica Sdk. vrlo srdačni, iz ovih izjava ne može se nikako izvoditi zaključak o nekom odvajanju bosanskih zemljoradnika od njene matice u Beogradu."

Obesćenjivanje svetinja izrugavanjem amaneta

Kod svih kulturnih naroda, borbom duhovnih velikana, prosvjetom i uzgojem nacionalnih masa, stvorena su načela kojih se dotična nacija drži kao svojega Evanđelja narodnog, pa s njima stoji i pada. Ta načela okrštena su imenom — svetinje ili amaneta. Kod Talijana, Francuza, Engleza i Nijemaca, s kojima smo u dodiru svaki dan, čitanjem njihove štampe i razgovorom s njima, pa i putovanjem kroz njihove krajeve, možemo se uvjeriti, da bi oni naprosto linčovali onoga, koji bi se usudio da ponizi, uvrijedi ili obešćati njihova amaneta. Ko bi se, recimo, usudio da strgne francusku zastavu u Francuskoj? Ko bi smio da se ne ustane kad se pjeva marseljeza? Neka pokuša to da učini i sam gospodin Blum! A, ko bi se usudio, u čisto demokratskim državama — Engleskoj i Francuskoj — kroz stupce novina — izrugavati se, pa nazivati *„manijom" jedinstvo nedjeljivost* tih država i njihovih sinova?

A, kod nas? Sva ona prkosna, stara djeca, koja se drže skuta *mamina ili tatina*, jer su nejaka intelektualno, a da bi u svoje ime mogli nešto pametno učiniti, rugaju se svetinjama jugoslovenskih amaneta, zaštićeni jednom imenicom srednjeg roda: *pitanje!* Pod štitom „pitanja" i njegova rasteranja, nadovezivanja, prekidanja, pa opet nastavljanja i raspravljanja, iščauriše se golotinje, sramote, podvale, uvrede, izazivanja — i sve ono što može da plane *„španjolicom"* — kod iskonske braće, koju svađaše. Istok i Zapad, pa napose Austro—ugarska monarhija i njeni plaćenici, imena Frank, a od 1918 do danas ostaci i otpaci frankofurtimaške pasmine šićardžija, muktiša, besposličara i moralnih dekadenata, umišljenih i bolesnih do delirijuma u paroli „Bog i Hrvati", ili u „Nikada Srbi i Hrvati nisu bili, niti su sada, niti će biti braća po jeziku i krvi, a hoće li živjeti zajedno, kao *dva znanca*, koji slučajno govore sličnim jezikom, ali se kulturom, individualnošću, historijom, etikom razlikuju i t. d., to ćemo mi, Hrvati, odlučiti, ako ushtijemo!" Ko prati pisanje te štampe protujugoslavenske, pa bila furtimaška ili polufurtimaška, frankovska ili polufrankovska; pa bili to javni „govori", pa bili to razgovori u četiri oka, jednako tako gusle neki ljudi s fakultetskom diplomom i kočijaši i šegrti: „Svak k sebi! Svak gospodar u svojoj kući! Hrvatska Hrvatima! Bog i Hrvati!"

No „Gdje nesreće — tu i sreće ima", a ta je, da hiljade Hrvata tako ne gusle. Oni odvažno i bratski šibaju tu aberaciju, tu podmuklu žeravu, prošlih vijekova lutanja i bulažnjenja, pa je gase i perom i riječju, izlažući se prijetnjama, što će im biti „sutra" kada „naši" t. j. njihovi, čisti rasiste, preuzmu uzde u svoje ruke, a „danas" proglasuju ih: izdajicama, plaćenicima Beograda, kozmopolitima, framasunima... itd.

Prva je sreća — u toj nesreći i sramoti, — dakle, što jaka falanga Hrvata stoji svijesno, na temelju historije, jezika, tradicija i tradicionalne književnosti; na temelju uzvišenih marka najvećih po duhu Slovenaca, Hrvata i Srba od Ljudovida Posavskog do Aleksandra Karađorđevića, Ujedinitelja; a osobito od one silne pojave romantične struje, preporodne blagovjesnice, u Evropi, pod imenom: nacionalizam, koji ostvari u Evropi, osobito kod slavenskih plemena, pod igrom tuđinskim, kategorički zahtjev opstanka — *ujedinjenjem* rastavljene braće, protiv tuđinske lozinke: divide et impera; pad od Ljudevita Gaja, Strosmajera i Račkoga, i svih najplemenitijih duhova Srba, Hrvata i Slovenaca, intenzivno pripravljanje, da najzad krvlju milijuna, nadljudskim naporima, obrane 1918 godina Oslobođenjem i Ujedinjenjem, rastavljenih plemena, jednog naroda — Srba, Hrvata i Slovenaca: ostvarenje Jugoslavije!

Ta falanga Hrvata stoji i ostaje, svijesna, na tim stvarnostima, boreći se protiv duhovno zarđalih mentaliteta, koji tu stvarnost ne priznaju i hoće da bude i Hrvatima i Srbima i Slovencima onako, kako im bijaše, otprilike, u doba kada se je vodio Fridjungov proces u Beču, ili kada je zloduh Frankov vršio naloge Beča, a Kuen-Hedervari pašovao po Hrvatskoj po volji Pešte, a razni barunići pripitomljavali primorske Hrvate i Srbe, dok je u Bosni Kalaj — kultivirao i muslimane i pravoslavce i katolike.

Takovima Aberićanimā prohtjelo se, po nadahnuću onih satana što upriličise i izvedoše Marseljsku tragediju, da se pograju povratka na godinu 1914!

Kako ti degenerici potcenjuju epohalne događaje u Jugoslaviji, neka nam kaže primjer, kako se osvrće zagrebački „Hrvatski Dnevnik" na Pakt vječnog prijateljstva između Jugoslavije i Bugarske. Taj dnevnik govori o tom paktu kao da ga je samo Srbija sa Bugarskom potpisala, kao da ne postoji suverena država — Jugoslavija! Dnevnik veli: Između Bugara i Hrvata ne treba sklapati pakt vječnog prijateljstva, jer smo oduvijek prijatelji. A — ko je, gospodo oko Hrv. Dnevnika, i kada, tražio od Hrvata taj pakt? Jesu li ga uopće mogli, napose, sklapati Hrvati? Zar nije Hrvatska i Srbija u Jugoslaviji?! Zar je Jugoslavija — dvije države? Ili je samo jedna?? Dalje veli spomenuti list: „Mi nemamo međusobno (Bugari i Hrvati) neizravnih (!) računa i nismo ratovali, hvala Bogu, već od vremena cara Simeona i kralja Tomislava". A jeste li, gospodo, mogli uopće ratovati — bilo protiv koga — kada upravo, poslije izumrća naše hrvatske narodne dinastije, pozvaste tuđina za gospodara, pa su Hrvati, i ter kako, ratovali i krv prolijevali, ali za tuđina, kad se tuđinu — gospodaru, prohtjelo, osim onih uskočkih i hajdučkih podviga hrvatskih sinova, uvijek po krajinskog, herojskog zamaha, ali hrvatski narod, kao cjelina, kao suverena država, pod vladarima svoje krvi i svojega jezika, kao gospodari „svojega na svome", u svoje vlastito ime i za svoju vlastitu slobodu i samostalnost: jesu li se uopće mogli boriti?! Gdje su im bili uvjeti — svojeg, samostalnog — navještaja i izvođenja kakove ratne akcije?! Dnevnik — dalje želi sreću „bugarskom seljačkom narodu", a radovaće se, ako „izmirenje Bugara sa Srbima donese više mira i slobode"... i t. d. Taj dnevnik, ili dotični pisac, postavlja svoj dnevnik, sebe, pa i hrvatski narod „izvan i iznad" — što no se veli — dobra i zla! Izvan i iznad Jugoslavije, jer postoji samo „Bog i Hrvati" — ili „Hrvati i Bog!" Taj je pakt, tim nadljudima, nešto bugarskosrpsko!!

Je li čudo da „takovi" vrijeđaju i naše mrtve nacionalne svetinje, kao na pr. Strosmajera, nazivljujući ga „beskičmenjakom? Strosmajera, koji je Hrvatskoj i Hrvatima u moralnom, kulturnom, nacionalnom, pa i materijalnom pogledu, dao više negoli gomile i milioni frankofurtimaških „kičmenjaka" slonovskih — kičmi!

„Savremenik", književni list u Zagrebu, datuma: Prosinac, 1936, br. 3 — piše: ...„naprednjaštvom i liberalizmom takozvanoga jugoslavenstva, ponizivši hrvatski narod na pleme, nakon čega mu sada cin — carstvo i kleri — kalstvo stoljeća nesamostalnih povisuju desetljećima ropstva". I Savremenik usudi se preuzeti ime Nodilova Savremenika! Takovim uvredama i jugoslavenskoj ideologiji uopće, a napose jednom dijelu naše jugoslavenske nacije, naziviujući je „cincarstvom", optužuje ju, da je Hrvatima, nakon prošle nesamostalnosti, nametnula „desetljećima ropstvo"!! I takav Savremenik kaže da je „mjesečnik hrvatskih književnika"! Je li to „u ime književnosti?"

Nije li to i malo više od obesćenjivanja i izrugavanja? Ali — velik je broj Hrvata, koji takovo bokser—pisanije i „revolverblatsko" puškaranje s prezirom osuđuje! I stidi se — da se uopće može nešto slično u hrvatskom, književnom časopisu, imenom Savremeniku, naštampati.

„Hrvatska Revija", br. 12 godine 1936, str. 670 — piše o poznatom jugoslovenskom filologu, Aleksandru Beliću, ovako: „Svojim nemogućim pravopisom naškodio je g. Belić i našoj hrvatskoj pismenosti". Zar Hrvati nemaju, latinicom štampani, Boranićev pravopis, pa kako će i onda g. Belić kvariti hrvatsku „pismenost"? Zar je Hrvatskoj Reviji stiglo „naređenje" da piše pravopisom g. Belića? Kako može nečijoj pismenosti škoditi pravopis, kojim se, u toj specijalnoj „pismenosti", nije obavezan niko da služi? To bi nam mogli protumačiti urednici Hrv. Revije!

Izrugavanje i vrijeđanje prošlo je sa ulice u novine *neke*, a iz nekih novina i u književne, *neke*, časopise, a preko njih u „kulturnu" javnost, neku javnost kojoj ide u prilog pripravljanje „sondiranje terena" španjolskoj boljetici, koju ću nazvati „moralnom gripom" *nekih* naših „kulturnih centruma"! Podvlačim zamjenicu: *neki*!

Ali — iako je „gripa" ozbiljna, ima i lijeka protiv njoj!

(Knin) *Dr. Mirko Perković.*

Politički pregled

Na mrtvoj tačci

„Samouprava", pišući o beogradskom delu Udružene opozicije, između ostalog, kaže:

Doduše, njima programski rad nije ni toliko važan, pošto ih interesuje jedino vlast, i nikoga ne bi iznenadilo ako bi za ljubav vlasti mnogi članovi Udružene opozicije odustali od svoga programa. Ni u najosnovnijem pitanju, koje ih već dve godine drži na okupu i na koje su oni udarili monopol — na rešenje takozvanog hrvatskog pitanja — ova gospoda nemaju jedno prečišćeno i identično gledište.

Oni posmatraju ceo kompleks problema, koji se u javnosti naziva hrvatsko pitanje, kao jednu formulu koju ne treba rešavati, već je jednostavno odobriti i sa time završiti svaki dalji razgovor o svojoj stvari pošto, po njihovom mišljenju, ta formula pretstavlja čarobni ključ koji otvara kapiju vlasti.

Jedna grupacija kao što je Udružena opozicija, nastrojena demokratski, mogla bi kad ne bi mislila toliko na vlast, da bude koristan činilac u našem političkom životu i da mnogo doprinese potpunoj konsolidaciji prilika".

Zadovoljna Jugoslavija

U svome ekspozeu o vanjskoj politici g. dr. Stojadinović je kazao:

Mi smo i miroljubivi, a miroljubivi smo i zbog toga što ne tražimo ništa tuđega, ali zato ni nedamo svoje. Naša država je današnjim granicama osvarila svoje ideale, pa naglašavam da mi ne mislimo na neke druge granice nego na one koje danas postoje.

Naše doba

Napokon. *Post tot discrimina rerum „Hrvatski Dnevnik" odustao je — bar donekle — od svoga zastarjelog pravopisa. Našao se ipak jedan gospodin i u redovima „hrvatskog seljačkog pokreta", koji se slože sa profesorom Surminom i sa još nekim „slavoserpskim pokvarenjacima", te učí da treba govoriti: Maček, Mačka, a ne Mačeka. Pred nekoliko je godina svaki onaj koji se usudio tako sklanjati ime „predsjednikovo", bio je proglašen izdajicom hrvatskoga naroda. Ipak — iza sastanka na Brežicama — korak napred! Još neka se „hrvatski seljački pokret" oslobodi arkaistične frankovačke natruhe — i sporazum je gotov.*

*

Integralci i hrvatsko pitanje. *Pod tim natpisom uspisao se neki Vuko u „Jadranskom Dnevniku" i zadaje integralnim Jugoslavenima neka pitanja, među kojima je najvažnije četvrto: „Kad mi odgovorite na gornja pitanja, dodajte odgovor još na ovo zadnje pitanje: Da li sada shvaćate i razumijete, što je to — hrvatsko pitanje?*

Naši najveći umovi propovijedali su da su Srbi, Hrvati i Slovenci jedan narod sa tri plemenska imena. Ante je Starčević nazivao Slovence planinskim Hrvatima; po njegovu je mnijenju „na Kosovu polju g. 1389 poginuo cvijet hrvatskoga naroda", a na jednom mjestu svojih spisa piše: „Kad bi mi, narod Istoka, našli jedno zajedničko ime, kakav narod, kakva država bismo bili?" Stjepan Radić je tako naglašavao narodno jedinstvo Srba i Hrvata, da je napisao i ove historijske riječi: „Kad Srbi i Hrvati ne bi bili jedno, morali bi biti jedno, jer su tako ispremješani da među njima nema granice".

G. Vuko pita, je li Srbija do godine 1918 bila narod ili pleme, a ja njega pitam: Što je bila Bosna do svog pada 1483, i što ćemo s Bosnom i Bosancima, ako nećemo da prihvatimo jugoslovenske ideologije, koja nas jedina može održati na okupu? Pa kao što se negdašnja Crvena Hrvatska — tako mila nekim današnjim „političarima" — pretvorili u Crnu Goru, zašto se ne bi Crna Gora, Bosna, Hrvatska, Srbija i Slovenije pretvorile u Jugoslaviju? Ako mogu razni inorodni, inakrvni i inojezični Jezue i Žiga postati dobrim Hrvatima, dapače i vođama Hrvata, zašto da dobar Hrvat, Srbin, Slovenac i Bosanac ne postanu dobrim Jugoslovenima, kad su istoga roda i jezika! Zaista bi trebalo već jednom čisto i bistro reći, u čemu se sastoji to hrvatsko pitanje!

*

Veliki hrvatski narodni ples. *Već mjesecima piše se o tom plesu kao o kakvom velikom događaju. Biran je počasni odbor, u koji su ušla najuglednija lica. Izdavaju se plakati, piše se proglasi kao da se ima navaliti na najljuće neprijatelja, kao da se ima izvojevati neka izvanredna pobjeda. Pozivlju se — najuvišenijim stilom — svi Hrvati Šibenika i sjeverne Dalmacije da dođu i da — zapleše te da plešući odaju mama i odiška neizmjernoj ljubavi prema presjedniku Dru V. Maćku i napaćenoj Hrvatskoj. Tko se ne odazove, ne razumije genij hrvatskog naroda, izrod je, koga će potomstvo kleti.*

Pokali „Krke". *Izloženi su pokali P.S.K. „Krka", koje je momčad Krke dobila na različitim natjecanjima. U svoje su vrijeme ti pokali bili okićeni različitim vrpcama i trobojkama, ali ove godine tih vrpca nema. Možda i dobrim veslačima katkada smeta — jugovina.* OBAD.

»SPORTSKI« DOGOĐAJI U ŠIBENSKOM „OSVITU"

Šibenik, 5 februara.

Pri samom početku htio bih da upozorim cijenjene čitaoce i naše drage simpatizere, da je moja namjera da pred njih iznesem nekoliko važnih momenata iz života našeg drágog „Osvita", koji je skupa sa „Krkom" dizao šport našeg grada na nivo zbog kojeg mu i „stari" sportski Split zaviđa. Uvjeren sam da će ovih par mojih riječi naići na protivrječne komentare, ali to će biti nesumnjivo sa strane onih, koji sebi prisvajaju pravo stručnjaka, a u stvari su ušljane glave, koji svojim mudrovanjem samo škode našem nogometnom športu. Medjutim, ove protivrječnosti ne možemo izbjeći, ali zato možemo izbjeći jadnim „umišljenim" stručnjacima na način da ih izoliramo, a tada će se oni, tobože uvriježeni, povući.

Iskustvo, koje se steklo kroz ovo par godina pogreškama u vodstvu kluba, veoma slabo se iskorišćava. Na glavnoj godišnjoj skupštini mnogo se obećalo, ali su izgledi vrlo maleni. O kakvom sistematskom radu ili redovitom vršenju dužnosti u samom klubu nema ni govora. Tu vlada dezorganizacija u svakom pogledu. Za par dana načićemo se u kolu proljetnog prvenstva, a uspjeh je siguran jer se trening redovito obavljao ? Ali nije to toliko žalosno koliko sami nemar sa strane onih, kojima je nadgledanje svega povjereno. Ipak, treba da primjetim, da nadgledatelji svoju marnost pokazuju subotom prije utakmice kada se sakupljaju, da se svojim stručnim znanjem opravdaju pred sutrašnjim javnim mnijenjem, a ni u snu ne sumnjajući da je tu njihova najveća slabost. (Vuk—Osvit 1:1 — Solin—Osvit 2:1) itd.

Naravno, o sportskom odgoju same momčadi nemam šta da primjetim, jer je on na nedokučivoj i nadohvatnoj visini ? Što više oni ga, i ogovaranjem drugih, svaki čas ističu. To su sve drugovi, sportaši koji bi se svakog časa žrtvovali za klub i za suigrača, a ljubav i sklad koji vladaju među njima možemo svuda da opazimo? Pa i njihova je slava i sposobnost svima veoma dobro poznata. To su asovi, sportske zvijezde i virtuozi na loptil Pokušaj samo s njima da govoriš o nogometnoj tehnici, pa ćeš kasno doći do riječi.

Ja ih ipak žalim, jer oni tome nisu krivi. To je škola njihovih učitelja. Od samog osnutka pratim rad meni omiljenog „Osvita" i — nažalost — moram ustanoviti, da su u klubu uzalud pokušali voditi par sportaša, ali su brzo bili potisnuti od „sposobnijih!" Izgleda da će se ta „metoda" jačih i sposobnijih nastaviti, te da će naš dragi „Osvit" voden od „mudrih" lagano ali sigurno..??!

„Osvitaš"

Sukob izmedju HRS-a i URS-a

Split, 5 decembra.

Poznata je stvar, da vodji Mačekovog pokreta insistiraju na tome da sve radnike učlane u Hrvatski Radnički Savez. Radi toga razvila se je po mnogim mjestima, pa i u Splitu, borba izmedju HRSa s jedne strane i Ujedinjenih Radničkih Sindikata s druge strane. Ta se borba manifestuje na razne načine: nekad u vidu samostalnih sastanaka, a nekad u vidu zabavnih priredaba.

Tako je nekidan HRS davao svoj ples u zajednici sa Hrvatskim namještenicima u kavani Muljačić. Radnici pak začlanjeni u URSu, da pokažu kako su oni kudikamo i brojem jači, daju zadnje subote karneval svoj Veliki ples u Gradskom kazalištu. Čisti prihod ide u korist nezaposlenih radnika te time Ursovci pokazuju da ne zaboravljaju svoje drugove kojima je potreba, dok se ne zna u koje će svrhe novac, dobiven od zabave HRSa, biti upotrebljen.

Interesantno je napomenuti da mnogi Mačekovci neće da daju darove za lutriju URSa, inače onima koji su i u te kako velikom broju prigodom petomajskih izbora glasovali za listu dr Mačeka, dok mnogi Jugosloveni pomažu ovu akciju drugarske pomoći nezaposlenima.

Više je nego sigurno da će ova ples uspjeti i usprkos bojkota HRSa. (d)

Novi List

U Splitu početkom januara počeo je da izlazi list „Vihor", glavno glasilo omladine Ljotićevog „Zbora". List izlazi svake druge subote, a odgovorni urednik je prof. Dinko Fabrio. (d)

Španjolske naranče

Parobrodom „Niko Matković" dovezeno je u Split šezdesetpet vagona riže iz Španije. Interesantno je da je ovo prva pošiljka španjolske robe, koja je došla od kad je poceo gradjanski rat u Španiji. Naranče i riža biće opremljena na naša tržišta u unutrašnjost. (d)

Andjelko Marušić se oženio

Andjelko Marušić, poznati krilni half Hajduka i državne reprezentacije, vjenčao se je sa gospodjicom Vjekom Jelavić. Sportaši Splita i Šibenika srdačno mu čestitaju. (d)

Napadaj nožem

Bez ikakvih povoda napao je noćas nožem 32—godišnji mornar sa parobroda „Hvar" Mate Josipović iz Baškavode, jednu grupu prolaznika. Četvorica su ranjena, od kojih dvojica teže, te su zadržani u bolnici. Mate Josipović bio je potpuno pijan. (d)

Sokolski ples

U subotu 6 o. mj. održaće se u Splitu veliki Sokolski ples za koji vlada veliko interesovanje, tako da je sigurno da će ovo biti najuspjeliji i najelitniji ples sezone. Ples se drži u svim prostorijama Sokolane, koja je nerecito za ovu priredbu preuredjena i dekorisana. (d)

G. Ban otputovao za Beograd

Danas je g. Ban otputovao za Beograd poslom novog banovinskog budgeta, gdje će se zadržati više dana. (d)

Slava Dubrovčana i Bokelja

Dubrovčani i Bokelji nastanjeni u Splitu proslavili su na vesma svečan način svoje zaštitnike svetog Vlahu i svetog Tripuna. Svete mise zahvalnice održane su u crkvama sv. Domnika i sv. Filipa. Potrebno je napomenuti da dok su festanjuli u Dubrovniku morali se zahvaliti radi toga što su „Srbi—katolici", kako su ih nazvali, onaj koji je održao propovijed, prije početka sv. mise svetom Vlahu bio je S. Sa Mikulić, pravoslavac. I tako su se u Splitu našli zajednički u kat. lički crkvi i katolici i pravoslavni kao prava braća.

Naveče su održane zajedničke večere koje su u najboljem raspoloženju potrajale sve do zore. (d)

Severna Dalmacija i jugoslovensko-bugarsko prijateljstvo

Za veliko djelo bratskog zbliženja između bugarskog i jugoslavenskog naroda jedan veliki, ako ne i najveći dio, zasluga pripada pravoslavnoj Crkvi srpskoj i bugarskoj. Prestavnici ovih dviju crkava u premnogim prilikama utirali su istinske staze jednog stvarnog prijateljstva zaključena i formalnim aktom.

Na sam dan potpisa pakta vječnog prijateljstva, vjerski dostojanstvenici su izmjenjali uzajamne srdačne čestitke i želje. Episkopi dalmatinski G. Dr. Irinej Đorđević uputio je za tu prigodu slijedeći telegram Poglavaru bugarske pravoslavne Crkve:

MITROPOLITU SOFIJSKOM
GOSPODINU STEFANU
Sofija

Neka je blagosloven čas bratskog zaveta na večno prijateljstvo dva slavenska naroda. Živjeli njegovi pioniri, saradnici i tvorci. Molimo se za njegovu trajnost i da Božji blagoslov počiva na svima njima

Odani Brat, Episkop dalmatinski
Irinej

Na gornji pozdrav odgovoreno bratskim bugarskim pozdravom sadržanom u slijedećim riječima:

NJEGOVOM PREOSVEŠTENSTVU
EPISKOPU DALMATINSKOM
Irineju
grad Šibenik, Dalmacija

VAŠE PREOSVEŠTENSTVO
DRAGI VLADIKO IRINEJE,

Duboko smo dirnuti bratskim pozdravom. Najpunije delimo Vaša osećanja i dobre želje pa Vam u ime našeg nacionalnog saveta šaljemo srdačne pozdrave, kao jednome od prvih i oduševljenih boraca za svešteno delo iskrenoga i večnoga prijateljstva izmedju dva bratska naroda uz punu saradnju dviju sestrinskih crkava. Bog neka blagoslovi ove sve velike uspehe.

Sa srdačnim pozdravom predani Vam
Pretsednik Bugarskog Nacion. Saveta
Mitropolit sofijski
· Stefan
sekretar: Stefan Cankov

Proslava Sv. Tripuna u Šibeniku

Bokelji nastanjeni u Šibeniku proveli su na svečan način proslavu svog zaštitnika i pokrovitelja Plemenitog Tijela Bokeljske Mornarice Sv. Tripuna.

Svetoj misi, koju je održao prof. don Jere Grković na staroslovenskom obredu, prisustvovali su svi Bokelji iz Šibenika i okolice. Svečanosti prisustvovao je i komandant mesta general Žugić.

Prije Sv. Mise, Pohvale Pokrovitelju Sv. Tripunu održao je mali admiral, obučen u starodrevnu nošnju Plemenitog Tijela Bokeljske Mornarice, sin prof. g. Vratovića.

Sa svečanosti bili su poslani pozdravni brzojavi:

Admiralitetu Plemenitog Tijela
Bokeljske Mornarice — Kotor

Najsrdačnije čestitamo tisućudvjestodišnje ponovljenje i Sv. Tripuna a svedjer u slozi sreći i ljubavi.

Bokelji Šibenika

Admiralu Plemenitog Tijela Bokeljske Mornarice, kapetanu Luki Matoviću, komandantu jugoslavenskog broda „V i s" — Casablanca (Maroco).

Sa svečanog slavlja našeg zaštitnika i tradicija naše plemenite mornarice šaljemo Vam Admirale najsrdačnije pozdrave obećanjem da ćemo vjerno slijedit naše pradjedove.

Bokelji Šibenika.

☐ Nj. P. g. Irinej otputovao je za Beograd gdje će sudelovati radu Sv. Sinoda.

Vest da je Nj. P. otputovao u Ameriku skroz je neistinita i netačna.

Šala i nepristojnost

Naši samostalci, koji se inače opravdano smatraju kao pretsoblje odnosno purgatorij za Mačekovu stranku, priredili su svoje šaljivo veče. Poslije punih 7 godina čutanja istupili su sa — šalom (!!!). Njihovu snagu apsorbovala je mala sala športskog društva „Jadran". Koliko je ta sala prikladna za ozbiljnije i veće priredbe, svjedoči činjenica, da i sam „Jadran" svoj društveni ples priredjuje u fojeru. Nego, to nije važno, jer njihova prava vrijednost nije u broju već u kvaliteti. A kakav je taj kvalitet, pokazaće ovaj detalj.

Gosp. Marko Nani otpjevao je nekakav kuplet, u kojem je, duhovitošću koja je svojstvena neduhovitim ljudima, dirnuo neke ličnosti — od kojih ga dijeli jedna kilometarska distanca u svakom pogledu. Prisutni su uživali ali nijedan nije intimno sebi postavio ovo jednostavno pitanje: jeli drug Nani legitimiran, da pravi neukusne šale na račun lica čije je poštenje neprikosnoveno, na račun lica koje nije nikada dalo povoda sudsko—krivičnoj vlasti da protiv njega postupa.

Fakt što su se svi smijali ovom neduhovispadu dokazuje i kvalitet slušača.

Ne znamo je li prireditelji prisustvovao i brat osobe, koja se u kupletu spominjala. I on je — koliko čujemo — samostalac. (p)

☐ MATURANTSKA ZABAVA Učiteljske škole održana je sinoć u prostorijama same škole. Program je bio bogat i lepo izveden. Po završetku programa nastavljen je djački ples koji je potrajao do 22 sata. (g)

☐ SINOĆ SU OTPUTOVALI u Beograd delegati izabrani na činovničkoj skupštini gg sudija Kovačević i Belotti pretsednik nabavljačke zadruge, koji će predati rezoluciju nadležnima da se Šibenik uvrsti u prvi razred skupoće. (g)

☐ RJEČKA PLOVIDBA izmenila je vozni red ovako:

pruga Rjeka — Zadar — Split — Lastovo odlazak iz Rjeke utorak 6.30 dolazak u Sibenik 20, odlazak iz Šibenika 20.15 dolazak u Split sreda 0.15, pol. iz Spl. 0.30 u Lastovo 6.15. Polazak iz Lastova 6.45 dol. Spl. 12.30 pol. Spl. 12.45 dol. u Šib. 16.30 pol. Šib. 16.45 dol. u Zadar 20.45 pol. Zad. 22 dol. u Rjeku četvrtak u 6.30. Ima priključak na prugu Zadar—Ankona.

pruga Zadar—Šibenik—Skradin. Iz Zadra sreda 6 u Šib. 10.30 iz Šib. 11 u Skr. 12, iz Skr. 12.20 u Šib. 13.20 iz Šib. 14 u Zad. 18.30.

pruga Zadar—Preko—Sibenik

iz Zadra subota 7 u Preko 7.20 odl. iz P. u 7.30 dol. u Biog. 9 odl. iz Biog. 9,15 dol. u S. 12 odl. iz S. 12.30 dol. Biograd 15.15 odl. 15.30 dol. u P. 17 odl. 17.10 dol. u Zad. 17.30

MALA KRONIKA

Zimska pomoć

Naša slika prestavlja momenat predavanja darova siromašnoj deci kao zimsku pomoć.

Deca su zadovoljna sa poklonima koja im se davaju.

Biblioteka dosadnih knjiga

Direktor jednog velikog filmskog preduzeća Rio Kozeli došao je na originalnu ideju da skuplja knjige koje izazivaju dosadu kad se čitaju. On u toj neobičnoj zbirci ima već 8000 knjiga, i to od pisaca koji uživaju svjetski glas. Međutim, Kezeli umalo što ovih dana nije platio životom tu svoju neobičnu strast. U jednom društvu izjavio je da će knjigu jednog danas vrlo poznatog pisca uvrstiti u svoju biblioteku, jer je to jedno od najdosadnijih književnih djela. Kako se u tome društvu našao i taj književnik, izazvao je Kozelija na dvoboj, koji je ostao neriješen ali su se suparnici razišli neizmireni.

Rekord u znojenju

Ovih dana održao se jedan neobičan konkurs u Miamu, modernoj plaži Floride. Trebalo je da se osvoji titula prvaka svijeta u znojenju za koju se borio trideset i jedan kandidat. Pri kraju borbe od pune dva sata, pobjedu je odnio jedan advokat iz Miamia. To je cijelo brdo mesa, jer je on težak skoro 150 kgr.

Korčula

PROLAZAK Dr. BUKOVSKOG

Korčulă 2 februara 1937.

1 februara tg. prošao je parobrodom „Kumanovo" Dubrovačke plovidbe mimo Korčulu dr. Bukovski, starešina Sveslavenskog Sokolskog Saveza.

Na obali u Korčuli bila je postrojena četa korčulanskog Sokolskog društva sa muzikom i sa zastavama svih sokolskih jedinica sa otoka Korčule. Bili su prisutni i po jedan do četiri izaslanika sokolskih društava: Blato i Vela Luka i sokolskih četa Čara i Pupnat.

Komandant „Kumanova" g. Bronzan susretljivošća omogućio je, da je dr. Bukovski imao vremena, da sidje na obalu i pregleda četu. Tom prilikom dočekao ga je i pozdravio sreski načelnik g. Aničin, te starešine sokolskih društava već spomenutih, sa kojima se je lijubio.

Dr. Bukovski bio je do suza ganut lijepom manifestacijom i izrazima simpatija sa strane svih prisutnih, te je odgovorio na pozdrave toplim govorom ističući, da Sokolstvo kao vrhovni svoj cilj ima: ostvarenje sveslovenskog bratstva i ljubavi. Ispred raznih društava predale su naraštajke i djeca dr. Bukovskom kite cvijeća i grane limuna i naranača, proizvod naših sunčanih žala.

Ovoj manifestaciji pridružilo se je i Sokolsko društvo Orebić sa brojnom delegacijom, koje mu je na isti način predalo cvijeće sa trakom državno zastave i posvetom.

Glazba je zasvirala sveslovensku himnu „Hej Sloveni" i ostale sokolske koračnice. Klicanje, mahanje rupcima, šeširima, te sirena sa „Kumanova" otpratilo je dr. Bukovskog dalje, žaleći mu srećan put našim plavim i uzburkanim Jadranom i potpun uspjeh u njegovoj velikoj misiji kao pretstavnika velike sokolske organizacije, koja ima da stvori i izgradi nov život za cjelokupno Slovenstvo. Korčula je ovim vrlo lijepo i jako manifestirala svoju nacionalnu svijest i privršenost ideji sveslovenskog bratstva. (S)

Tučepi

Sokolska skupština

Tučepi 1 februara

Dneva 24 pr. mes. održala je Sokolska četa svoju glavnu godišnju skupštinu. Osim braće i sestara svih kategorija skupštini su posetili mnogi članovi ostalih nacionalnih ustanova, tako da je dvorana bila puna. Matično S. društvo u Makarskoj zastupali su brat Novak Marin starešina istog, načelnik J. Mladinov i još nekoja braća. Bio je nazočan i brat Roko Tomašić sreski školski nazornik. Posle pozdrava brata starešine isti je održao lepo predavanje „Smisao Petrove petoljetke". Predavanje bilo iscrpljivo pa je na prisutne ostavio dubok utisak. Konac predavanja bi popraćen od ševljenim manifestacijama Nj. V. Kralju Petru II, Kralj. Domu, Jugoslaviji i Sokolstvu. Iste ove ovacije opetovane su posle čitanja brzojava upućen Kancelariji Dvora i br. Savezu. Potom su svi društveni funkcioneri izniieli svoja izvešća, koja su bila jednoglasno odobrena. Govorio je brat Novak starešina matičnog društva o fizičnom radu, plaćanju članarine i radu uopće obećavši punu potporu sa strane matičnog društva. Posle razrešnice staroj upravi izabran je novi upravni odbor na čelu sa starešinom br: Stojkovićem Petrom. Skupština završena mirno, dostojanstveno i bratski uz pevanje pesme: „Hej Slaveni" Na 30 I. t. g. Četa je održala svoj „Sokolski ples". Dvorana je bila veli čanstveno iskićena. Zidovi su bili pokriveni narodnim ćilimima, a strop državnim zastavama. Osobito se istcala okić na Kraljeva slika. Pos t je bio re kordan. Zabava i ples trajali su do 6 s t u jutro. Ples je odlično uspo o mat rijalnom i moralnom pog du. (S. P.)

Privredni pregled

✕ *Gradjenje ladja u svetu naglo se povećava.* „Lloyd s Register" objavljuje statistiku gradjenje ladja u svetu za posleduje tromesečje u 1936. Prema toj statistici gradja ladja naglo se povećava u posledn vreme u svima maritimnim državam . U ukupna tonaža adja u izgradnji u svetu na dan 1 januara 1937 iznosila je 2.251.221 tonu, što znači da se ukupna tonaža ladja u gradnji povećala za 140.000 tona, prema stanju na dan 1 oktobra 1936, a za 710.000 tona prema stanju na dan 1 januara prošle godine.

✕ *Produženje prijava tečevine za 1937 godinu.* U smislu člana 4 z. o n. p. ako se rok za prijavu tečevine za 1937 godinu prekorači najviše 15 dana, neće prekoračenje povlačiti zakonske posljedice, ako se istovremeno opravda osobito važnim razlozima. Prema tome produljeni rok ističe na dan 16 februara 1937.

✕ *Papir, karton i kuverte ponovno poskupili.* Prije kratkog vremena javili smo izvjesno poskupljenje cijena papiru i kartonu 5 posto te za ravnanje javnosti upozorili na predstojeće daljnje povišenje. Sada smo u stanju javiti i daljnje povišenje cijena papiru i kartonu time, da su u medjuvremenu povišene cijene uključivo s prvim povišenjem za papir, karton i kuverte za ukupno 10 posto. Ovo povišenje, kako je poznato, nastalo je uslijed naglog skoka cijena celulozi na stranom i domaćem tržištu, zbog čega su tvornice papira, kartona i kuverata povisile cijene svojim produktima. Razumljivo je, da su uslijed toga veletrgovci papirom, kartonom i kuvertama prisiljeni u razmjeru povisiti dosadanje cijene, uslijed čega moraju konačno i sva grafička poduzeća (kao konzumenti papira, kartona i kuverata) zaračunati na sve papire, kartone i kuverte doplatak od 10 posto, što se javnosti i svim muštrijama stavlja do znanja. Primjećujemo, da se ovo povišenje od 10 posto odnosi samo na papir, karton i kuverte, nikako na ostale troškove grafičke proizvodnje. Savez grafičkih poduzeća Jugoslavije, Podružnica Zagreb i Split.

Skorih dana

?

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi D. 6, svaka daljnja reč 50 p. (ovrštava se najmanje 2 puta)

Priopćeno po retku D 10 — Ogiasi poštarifi

U pažnji cij. građanstvu! U. najmljivanje stanova i soba, prodaja ili kupnja, traženje namještenja ili namještenika najuspješnije se postizava oglašivanjem u malom oglasniku mjesnih novina. Mali oglasnik za „Tribunu" može se predati preko cijelog dana u administraciji našeg lista: Šibenik, ul. Episk. M. Sa.

Dučanski namještaj, stalaže i pultovi od tvrdog drva u vrlo dobrom stanju, podesne za mješovite specerajske i delikatesne radnje PRODAJE SE UZ VEOMA POVOLJNE CIJENE. Adresa u upravi lista. 2—1

Gospodin koji želi imati jeftino nov smoking neka se obrati uredništvu.

KUPUJEM Bankovne knjižice, Zlato i Briljante. „Nakit" posredovanje za nabavu zajmova, Split — Kresimirova 3

„ILS" INDUSTRIJA LIJESA TVORNICA SANDUKA - ŠIBENIK Skladište svakovrsnog materijala. Prodaja na veliko i malo uz najpovoljnije dnevne cijene i uvjete. Telef. br. 30.

Mandalina

SOKOLSKI PLES

Sokolsko društvo Mandalina priredilo je svoj društeni ples u novom domu 1 veljače. Svirao je orhestar kralj. mornarice.

Poset plesa bio je velik tako da su sva pomešća doma bila prepuna. Uz članove i članice sokola isticali su se gg. časnici i potčasnici kralj. mornarice s obiteljima i razni drugi gosti.

U 21 sat posetio je ples komandant Šibenika, general g. I. S. Žugić u pratnji komandanta Mornarske komande kap. freg. g. Ulmanskoga.

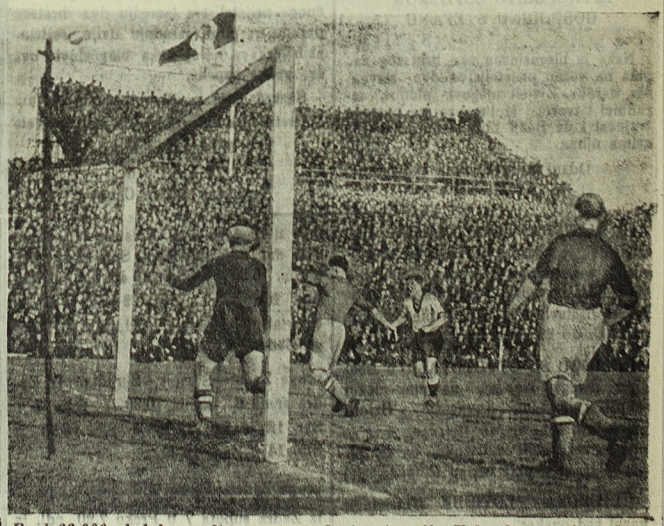
Braća i sestre Sokolskog društva Šibenik igrali su Česku besedu vrlo elegantno i propisno.

U najlepšem bratskom raspoloženju ples je potrajao sve do zore. Kroz sve vreme vlado je najbolji sklad i red. Moralni i nacionalni uspeh bio je odličan, materijalni dobar.

Mandalinski Sokо priređuje kućnu zabavu u nedjelju 7 i utorak 9 ov. m. u večer posle 19 sati.

širite »TRIBUNU«

Neodlučna igra Holandeza

Pred 66.000 gledalaca odigrana je utakmica izmedju Holandije i njemačkog nacionalnog kluba u Diseldorfu. Holandezi su igrali veoma dobro, a također i domaći. Igra je zaključena sa nerešenim rezultatom.

Slika prestavlja momenat kada Lehner (njem.) puca na vrata holandeza.

Direktor: HAMILKAR VITALIANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Stampa: Tiskara E. Vitaliani i Sin, Šibenik — Platilo i tuđive u